

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

นายชิน เกื้อสกุล

นายชิน เกื้อสกุล แต่งนิราศเมื่อต้องโทษฐานทำร้ายร่างกายชายชู้ เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปในชื่อ “นิราศชิน”

นิราศชินเป็นนิราศที่แปลกกว่านิราศใด ๆ ตรงที่เป็นนิราศซึ่งแต่งในวาระการเดินทางไปตะราง หรือคุก ดังที่มีกล่าวในตอนต้นของนิราศว่า “จะร่ำปางทางไกล ไปตะราง ต้องเห็นห่างคู่ซิดพิสมัย”

นายชิน เกิดเมื่อประมาณ ปีชวด หรือ ปีเถาะ พ.ศ.๒๔๔๕ - ๒๔๔๖ ณ บ้านนอก ตำบลบ้านใต้ เกาะพัง (สมัยนั้น สังกัดอำเภอเกาะสมุย) จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นบุตรของ นายชู นางอุไร เมื่อมีพระราชบัญญัติขนานนามสกุล พ.ศ.๒๔๕๖ (แต่ใช้บังคับโดยเบ็ดเสร็จเมื่อ ๑ เมษายน ๒๔๖๑) ใช้ชื่อสกุลว่า “เกื้อสกุล”

นางอุไรมารดาของนายชินนั้น ชาวเกาะเรียกกันว่า “อุโหล” เป็นผู้มีเชื้อแขก เคยมีสามีมาก่อนแล้วคนหนึ่งชื่อนายรมย์ พูลเพิ่ม มีบุตรด้วยกัน ๒ คน คือ นายวรรณ พูลเพิ่ม และ นายวัฒน์ พูลเพิ่ม ส่วนนายชูเคยมีภรรยามาก่อนแล้ว ๒ คน นางอุไรเป็นภรรยาคนที่สาม มีบุตรด้วยกัน ๒ คน คือ นายชิน เกื้อสกุล และ นายเข็ม เกื้อสกุล (เกิดเมื่อปีมะเมีย พ.ศ.๒๔๔๙)

แม้พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงมีพระราชดำริและทรงอำนวยการให้มี การพัฒนาศักยภาพประชากร ในหัวเมือง หรือ ส่วนภูมิภาค ด้วยการกระจายโอกาสทางการศึกษาให้ทัดเทียมกับในกรุง หรือ ส่วนกลาง ซึ่งเริ่มปฏิบัติการอย่างเป็นกิจลักษณะ โดยพร้อมเพรียงกัน ตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๔๑ โดยอาศัยบุคลากรจากพระพุทธศาสนาเป็นแรงขับเคลื่อน ด้วยการทรงตั้งพระราชอาณัติเป็นผู้อำนวยการศึกษา ประจำมณฑลต่าง ๆ ให้ออกไปตรวจ และ จัดการศึกษาและศาสนาในมณฑลนั้นๆ ในต้นทศวรรษ ๒๔๔๐ การศึกษาในระบบโรงเรียน จึงได้ตั้งหลักปักฐานกระจายอยู่ในแทบทุกหัวเมือง โดยอาศัยวัดและพระสังฆาธิการที่มีศักยภาพ และความสามารถ ในการจัดตั้งโรงเรียนถ่ายทอดความรู้ตามแนวใหม่ให้แก่เยาวชน แล้ว ก็ตาม

แต่อาจเนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณและบุคลากร ตลอดจน ศักยภาพของศาสนสถาน การศึกษาในระบบโรงเรียนจึงเริ่มก่อเกิดในเกาะพัง เมื่อ พ.ศ.๒๔๖๓ ที่ วัดโพธิ์ บ้านใต้ และ วัดอัมพวัน บ้านวกตุ้ม โดยก่อนหน้าการตั้งโรงเรียนนั้น พระภิกษุก็ยังคงเป็นครูสอนหนังสือในวัดเหมือนเคยมา เช่น พระครูวิบูลย์ธรรมสาร (หลวงปู่เพชร วชิโร) สอนหนังสือขอม ไทย ไวยากรณ์ให้แก่กุลบุตรที่ วัดเขาน้อย เป็นต้น

ด้วยเหตุที่เมื่อมีการตั้งโรงเรียนที่วัดโพธิ์ บ้านใต้ ใน พ.ศ.๒๔๖๓ โดย นายกลิน ใจรักษ์ ชาวเกาะพัง อดีตนักเรียนโรงเรียนวัดเทพศิรินทร์ราวาส กรุงเทพฯ เป็นครู และผู้บริหารโรงเรียนคนแรกนั้น นายชิน เกื้อสกุล มีอายุประมาณ ๑๗ - ๑๘ ปีแล้ว จึงสันนิษฐานว่า นายชินคงได้รับการศึกษาเบื้องต้นจากวัดโพธิ์ โดยมีพระภิกษุเป็นผู้สอน หรืออาจเรียนจากญาติหรือผู้ทรงความรู้ละแวกบ้าน เพราะบ้านนอก เป็นที่ตั้งบ้านเรือน ของ หลวงสมุทรคีรี (แพ เพ็งบุลย์) หัวเมืองพังคนสุดท้าย ซึ่งใช้นิवासถานเป็นที่ว่าการหรือที่ทำการด้วย แม้วัดที่จัดพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยา ในสมัยหัวเมืองแพ ก็ใช้ วัดนอก ซึ่งตั้งอยู่ใกล้บ้านท่านนั่นเอง เป็นที่ประกอบพิธี (ภายหลัง เมื่อรวมเกาะพังเป็นสองตำบลของ(อำเภอ) เกาะสมุย ท่านดำรงตำแหน่งกำนันตำบลบ้านใต้) จึงน่าจะมีส่วนที่ถ่ายทอดอักษรสมัยให้แก่เด็กในละแวกนั้นได้ อยู่บ้าง

